

ПРЕДИСЛОВИЕ В БИБЛЕЙСКИ СТИЛ

Бог знае откога на Земята живее един спасен след потопа народ, който води своето летоброене от 5508 години преди Спасителя.

Този народ е изминал необозримо дълги преходи – пространствени и времеви. Бил е в съюз с разни племена. И в битки – за отстояването на своята цялост с изконната си самобитност. Затова е имал държави както в Европа, така и в Азия.

Закономерно е било през своята 5673 година вече в Северното Причерноморие да създаде своята Велика България с ядро на Таманския полуостров срещу Крим.

Докато се разпростира на север от река Дунав, сигурността на хората си в нея отстоявали легендарните колобри – предводители Авитохол, Ирник, Гостун, Курт, Безмер, Органа, Кубрат и Батбаян. Но през 680-а по местно време по-малкият син на кан Кубрат – кан Аспарух – пресякъл Дунав с бащиния си дял от народа му да прогласи България и в земите на Одриското и Гетското тракийско царство. После родът от династията Дуло продължил да управлява и наставлява мизийските българи вече с кан Тервел, възвисен в ромейски кесар и обезсмъртен като свети Теоктист. По реда си от династията му го наследили владетелите Кормесий, Кормесий II, Севар, Кормисош, Винех, Телец, Сабин, Паган, Умор, Токт, Телериг, Кардам, Крум, Омуртаг, Маламир, Пресиян, княз Борис I Михаил, княз Владимир, цар Симеон Велики и...

Изконният закон налагал на трона да го наследят неговият първороден син.

Но цар Симеон Велики имал двама първородници – от две майки.

А сериозните истории започват, когато се прояви безмилостно изпитание...

ЦАР СИМЕОН И СИНОВЕ В АТАКАТА НА ЦАРИГРАД

За цар Симеон е писано много. Защото вече е лесно. Всичко може би още овреме е било подредено *правилно*, сякаш в счетоводен отчет. Като за догматичен учебник е прегледно науч(Е)но, че щом например цариградският патриарх Николай Мистик в две писма го е нарекъл „син на мира“, *значи (?)* го свързвал с българо-ромейския мирен договор при покръстването на българите през 865-а. Следва елементарен трик – приема се, че е роден поне към 863-а.

Но това може да доведе до нелеп резултат. Така става в задачите от математическата софистика, когато за облекчение на подредбата в уравнението нелепо допуснем, че *a* е равно на *b*. Мъж или жена е все човек, но **той** си реди делата по слънчевия календар, а **тя** дори в тялото си следва лунния, та има разлика.

Ами ако в писмата си патриархът само е натяквал с *цар Симеон* за поета договорка от баща му?! Дали това не се е повтаряло като в хипноза, подсказана от бесовски обсебен цариградски жрец, за да смирят войнствения съседски владетел?

А българският венценосец определено искал да възстанови Одриската империя на предците си от началото на V век преди Христа, като попълно наследи кесарската позиция на кан Тервел в Източната римска империя. Когато през 913-а цар Симеон обсадил Константинопол с непоколебимо изявеното намерение да поеме постепенно и управлението на Източноромейската империя, за съдбовните преговори във Влахернския дворец освен първородния си син Михаил водел и малкия Петър – от втората си съпруга. От добре обучените историци е прието в това да се вижда само колебание у българския владетел кого да предпочете за престолонаследник. Но е разбираемо и ако така просто е отстъпил умерено пред дръзкото искане на новата си – по-млада и твърде властна – царица.